

A UN GENI DETRACTAT

Ja t'ho deya Jesus en la montanya
que la porta del Cel als rics se tanca...

No havias volgut creure al bon Jesus
i ja t'ho sab greu no haver lo un cop cregut!

Quan la Riquesa á son palau se 'n entra,
set companys la cortejan:
set pecats capitals... ¡bona comparsa
per el que vulga la consciencia elástica!

Y tu joh, gran geni! qu' á trobar te 'n pujas
per marmoreos grahons
virtuts y benestar... ¡y l'or no 'ls junta!
si l'or que tan busquem tot ho corromp:
fins d'ell la caritat surt corrompuda.

Res estrany doncs que, d'aquell or al brill,
l'Enveja y la Cobdicia á un temps llensessin
contra tu llur veri...

¡rés estrany que febrils te persegueixin!

Sols á llurs plans d'infamia
mançava algún cor d'hóme per trinxera
d'hont desperar la verinosa fletxa...

Mes ¡ah! l'Hipocressia, dins la trama,
ja 'n trobá á llur servey gent elevada.

¿Elevada? més baixa que la terra
ha quedat sota teu la gent aquella.

Denigrar... ¡aixó ray! no costa gaire
quan s'aparella am l'or tal fellonia.

¿Y comprar, quan se 'l troba, á un miserable?

¿Y de las grans esferas á las miserables
llensar un *tole, tole* que denigra?...

¡Mal llamp! ¡quina gentussa
tapa á voltas un'alta vestidura!

De tu cert lo que 's *calla*

y, com remor de fullaraca seca
moguda per el vent, la maldicencia
de boca en boca passa,

¿quin d'ells s'escan tan net, qu'am ma lleugera,
puga enjegar-te la primera pedra?

¿Y com ser nets de cor

malvats infames qu'á vils fins d'intriga
en devallar no paran fins lo indigne
d'á un home am seny ferlo passar per boig?...

¡Enrera! ¡enrera, hipócrita nissaga!

¡jau en la fosca per oblit de tots!

que del geni esplendent, qu'us enlluherna,
la llum, que priva de que 'l món us veja,
de vostr' enveja 'l buf no apaga ¡nó!

¡a despit vostre bral-lará sa flama

per honra de las lletres,

per gloria del poeta

y orgull de nostra patria!

LL. C. M.

A MOSSÉN JACINTO VERDAGUER

Cantor eximi de la fé divina;
sublim poeta, honra de ta Patria;

sacerdot noble, que constant practicas
las lleys de Cristo;

no t'decoratjin els tormens que passas
per culpa d'alguns folls, corsecs d'enveja.
Encar que mes d'un d'ells, sotana porta
es un heretje.

Martir te volen fer, y ho consegueixen:
volguent ser bons cristians de tot t'privan;
fins d'el conçol de demanar almonya
de casa en casa.

Pró aixó póc ha de ser; no transigeixis.

Segueix sent cóm avuy espill de 'ls angels;
qu'aquet Déu, que veneras y qu'estimas,
als bons no deixa.

Ell qu'als homes judica, per ma propia
castigará als qu'are t'persegueixen:

Y tú, per sos insults, rebrás en paga
mes digne premi.

ENRIC BOSCH Y VIOLA.

Jener 1898.

Noticias

Demanam el concurs de nostres companys de
causa quina veu siga mes autorisada que la nos-
tre, per ajudar-nos á portar á felis terme la
questió de Mossen Verdaguer.

Are que 'ls ánimos estan reposats, podem ve-
rament confessar que 's una ingratitud espantosa,
deixar abandonat al sublim poeta honra de nos-
tra terra.

En l'Hospital civil de Castelló d'Ampurias,
se reparteix á las familias pobres cada demati á
las onse 'l pa que 'ls hi ha robat la pluja malfac-
tora d'aquests días.

En l'Hospital-Duran igualment á la tarde se
repeteix acte tant meritori havent-se algun dia
arribat á repartir mes de 500 raccions.

Es verament llastimós l'estat de casi tots els
camins vehinals de nostre comarca.

¿No hi haurá ningú que s'interessi per son
arreglo?

Are que s'acosta la temporada de eleccions á
diputats y que 'ls Srs. aspirans es veuran preci-
ssats á recorre per els pobles, es podrán con-
vencer de la necessitat d'un arreglo inaplassa-
ble.

Mes lo que dirán ells, lo que volem son vo-
ts... lo altre ja vindrá per *anyadidura*.

Continúa un temps primaveral. Els conreus
que no arrasá la pluja verdejan am tot l'esplen-
dor de son color esmeragdi.

Sembla que ja s'ha acabat l'hivern.

Assistirem á la sessió ultimament celebrada
per nostre ajuntament.

Observarem que 'l concejal Sr. Traver, que